

Naturen og Vi

Radiointerview med Pierre Lassalle i *Radio Médecine Douce* d. 8. maj 2014 kl. 19.00.

Studievært: Nathalie Lefèvre

Varighed: 28 minutter

(0 min 02 sek): **MØDE** – møde med **Nathalie Lefèvre**, der taler med forskellige terapeuter.

(0:18) (Nathalie): Hej kære lyttere og velkommen til **Radio Médecine Douce**, hvor vi i dag skal tale om naturen. Vi skal møde en forfatter, der har skrevet en fantastisk bog: **Natura ou les Secrets du Livre de la Nature**. Vi har fornøjelsen af at byde **Pierre Lassalle** velkommen i studiet. Hej, Pierre!

Pierre Lassalle: Hej, Nathalie. Tak fordi du ville tage mod mig. Og hej til dine lyttere.

(0:39): Pierre, din nye bog er udkommet på forlaget **Editions Terre de Lumière**. Fortæl os, hvordan du kom i gang med at skrive **Natura ou les Secrets du Livre de la Nature**?

Det begyndte egentlig med min interesse for naturen. Jeg havde i flere år tænkt over dens tilfælde, om jeg så må sige. Jeg så, at der var nogle problemer med forurening og ødelæggelse, og jeg tænkte over, hvad man kunne gøre for at stoppe det, fordi det, der foregår, naturligvis ikke er særlig klogt. Naturødelæggelsen hænger sammen med vores moderne, vesterlandske levemåde, og jeg fandt en løsning, en måde at hjælpe naturen til helbredelse og en vej til, at mennesket kan respektere naturen mere. Det var det, som motiverede mig til at gøre alle mulige former for forskning og studier, og da jeg en dag var færdig, tænkte jeg, at det var tid at skrive en bog om det.

(1:50) Du er nået til den konstatering, at når man ikke respekterer naturen, respekterer man egentlig heller ikke sig selv, ens eget væsen?

Ja, netop. Jeg er nået til den konklusion, at mennesket selv er del af naturen. Den er som et spejl. At ødelægge eller forurene naturen er et angreb på os selv. Problemet er, at vi normalt forestiller os en dualitet: ”På den ene side er der os, på den anden side naturen”. Man forbinder ikke de to. Det ser jeg som en kæmpe fejltagelse, for vi er virkelig del af naturen, vi er det fjerde naturrige. Derfor er et angreb på naturen et angreb på os selv. Det er det grundlæggende problem.

(2:41) Det er jo en dynamik, der minder om, hvad vi ser omkring os. Vi ser folk, som måske lever uden rigtig bevidsthed. Man ser, at de ernærer sig uden omtanke og at de ikke er særligt opmærksomme på naturen. - Hvordan bliver man bevidst om grundlaget for ens helbred og gør sig sit forhold til naturen klart?

Ja, man kan sige, at alt efter hvordan du lever, vil du projicere noget ud i dine omgivelser. Det kommer an på din levevis og dit helbred. Måske du sender noget positivt ud, fordi du har et

afbalanceret liv, hvor du føler dig godt tilpas og i ro, osv. Eller det kan være, at du har et liv uden balance og lever på en tankeløs måde, osv.

(3:39) Pierre, du taler om en meget interessant filosofi, der hedder økosofien. Kan du kort fortælle, hvad den går ud på?

Ja. Der er også andre forfattere, der har brugt dette ord. For mig var det vigtigt at skabe en kontaktflade til læseren, så han kunne forstå min verdensanskuelse. Økosofi kommer jo af græsk; *oikos* betyder 'hus' eller 'sted, hvor man naturligt befinder sig', og *sofia* er 'visdom' men også 'personlig erfaring'. For mig er økosofien studiet af vores opholdssted, lige fra huset til naturen, som har til formål at skabe et ægte forhold, en god forbindelse med naturen. Hvis man bor i storbyen i betonbyggeri og på asfalt, har man ikke direkte kontakt med naturen og jorden. Økosofiens grundtanke er at hjælpe os til at genoprette forbindelsen med Jorden, så man finder et rum med harmoni og stabilitet, som endda kan give en mere selvtillid, også i ens forhold til andre og til ens arbejde, for sådan er mennesket jo skabt, det er nu engang relateret til Jorden. Når vi sætter alt muligt mellem os selv og jorden, så afbryder vi forbindelsen. Og det kan faktisk give alle mulige sundhedsproblemer. Økosofien giver øvelser i at genoprette forbindelsen til Jorden og i at finde en levemåde i overensstemmelse med naturens rytme, f.eks. ved at tage hensyn til årstider og særlige højtider, for at skabe en vis indre rytme, hvilket giver stabilitet og harmoni hele året igennem.

(5:47) Kan man også dyrke økosofi i storbyen, og i det hele taget på steder, hvor der ikke er så meget natur?

Ja, det kan man godt. Man må bare gøre sig lidt ekstra umage. At man hver dag søger ud et sted, en park f.eks. eller et sted med en smule natur, i det mindste at man i weekenden går tur i parken eller anden natur i nærheden for at styrke sig, genfinde kontakten med ens indre natur. Det ligger inden for alles rækkevidde. Der er jo altid noget natur indenfor nogle kilometers omkreds, som man kan besøge.

(6:36) Ja, det er der sikkert. - Måske er der nogle planter, en lille græsplæne i nærheden ...

Ja, det kan nogle gange være nok, hvis man lægger sine hænder på jorden eller rører ved planterne eller et træ. Så hjælper det faktisk til at forbinde sig med naturen. På denne måde kan man arbejde med at frigøre sig fra negative ladninger i ens tænkning og ens følelses- og viljesliv. Man lægger sine hænder på naturen, og det kan hjælpe til at frigøre sig fra problemerne, og så kan man efter nogle minutter føle sig bedre tilpas.

*(7:35) Du taler i bogen meget om **ancrage** [på dansk: forankring, rodfæste, forbindelse med Jorden, kaldes på engelsk **grounding**]. Når du står på Jorden og forbinder dig med Jorden, kan du frigøre dig fra negative tankebaner o.l. Kan det, ifølge dig, hjælpe til mere selvtillid og sikkerhed?*

Ja, bestemt, fordi selvtillid og sikkerhed i grunden forudsætter en vis indre stabilitet. Det kan man selv efterprøve, hvis der er en plæne eller lidt natur i nærheden – man trækker sig lidt tilbage fra andre, skubber bekymringerne til side; man føler sig hurtigt bedre tilpas, bevarer sin indre energi, hjertet slår mere roligt, alt dette hjælper til mere tryghed, og trygheden giver selvtillid.

(8:49) Naturen giver sundhed, er det det rigtige ord?(Ja, helt klart). Ro, sundhed, tillid. Det er rigtigt, at hvis man er rodfæstet – det er måske problemet for nogle mennesker, der, som mig for eksempel, er lovlig adspredte i deres måde at leve på og har svært ved at koncentrere sig? Kan det hjælpe at gå en tur i skoven?

Ja. Det er jo et almindeligt problem i vor tid, adspredelsen, at man beskæftiger sig med tusind ting. Det at gå ud i naturen kan hjælpe os med at genfinde koncentrationen og den indre ro, så man bagefter kan samle sine kræfter om det væsentlige, og ens indre energi flyder meget bedre.

(9:51) Har du det indtryk, at der er ved at ske en almen holdningsændring, at man drager den stærkt materialistiske levemåde i tvivl og at man bevæger sig i retning af noget, der mere svarer til vores indre natur?

Ja, det er der. Man kan se mange symptomer på det i den vestlige verden, en søgen i den retning, og det er sandt, at rigtig mange mennesker har denne holdning, men uden at være klar over, at der faktisk er vældig mange andre, der tænker som dem. Man kan sige, at der er stadig flere mennesker der interesserer sig for disse tanker. Og den enkelte siger til sig selv: ”Jeg ville gerne det og det, men det er nok kun mig, der tænker på den måde”. Både i Amerika og Europa er der den slags bevægelser, som alligevel ikke er rigtige bevægelser, kan man sige. Det er de mange, som interesserer sig for naturen, for spiritualitet og en anderledes levevis. De vil ud af den overdrevne materialisme; de søger det væsentlige i mennesket og naturen og ville gerne gøre det ene eller det andet og søger en form for fællesskab omkring det. Nogle gange kalder de sig kulturskaberne (*the cultural creatives*); det er på en måde en stor bevægelse, der både eksisterer og ikke eksisterer, fordi folk ikke finder sammen.

(11:27) Den slags mennesker kunne jo netop bruge medierne til at komme i kontakt med hinanden. Både i radioen og på Facebook er der en enorm udveksling. Man kan jo bruge de moderne midler til at sætte sig i forbindelse med hinanden, det letter jo kommunikationen, sådan at den enkelte kan blive del af en bølge.

Ja, der er en enorm holdningsændring, der er ved at foregå gradvist, og medierne spiller en stor rolle. De giver jo den mulighed, at den enkelte ikke står alene. En lille bølge kan blive til en meget stor bølge. Der er enormt mange mennesker, der har lyst til noget nyt, noget anderledes, noget mere ægte og alvorligt. Og medierne kan få stor betydning ved at få folk til at udbrede kendskab til det ene og det andet og sige til hinanden: ”Kom, lad os sætte os i forbindelse med hinanden, for jo mere vi står sammen, jo flere vi er, desto mere lyst får vi til at udrette et eller andet sammen, noget nyt.” Jo flere man er, desto mere lyst får man til at lave nogle gode ting sammen, og simpelthen skabe en ny verden.

(12:46) Ifølge dig er det aldrig for sent at samarbejde med naturen?

Det er rigtigt. Jeg mener principielt, at alt, hvad der er blevet ødelagt, kan genopbygges. Alt hvad mennesket har gjort af forkert, kan gøres om, sådan at vi kan omskabe vores fejltagelser til noget godt. Ganske vist kan tingene nogle gange virke katastrofale og måske umulige, men jeg mener, at det vil gå, hvis man virkelig har den gode vilje og en stærk bevidsthed. Hvis mange står sammen

om at skabe noget stort og godt, kan de nærmest udrette mirakler. Det tror jeg i høj grad på. Der er virkeligt håb.

(13:39) Jeg tænker også på, at jeg gennem mit arbejde meget ofte ser folk med helbredsproblemer. Folk er meget afskåret fra deres virkelige væsen; de er slet ikke opmærksomme på deres indre natur. Jeg tror, at mange får lyst til at helbrede sig selv på en alternativ måde, de har lyst til at forstå sig selv, forstå deres indre natur.

Ja, jeg er enig. Vores vesterlandske levemåde afviger for meget fra det, som mennesket virkeligt er. Det er en død levemåde, hvor folk lader sig rive med af andre, driver med strømmen, fordi det er det letteste, indtil der kommer et tidspunkt, hvor de pludselig erkender, at det ikke er hvad de egentlig vil. De vil være sig selv. Måske prøver de forskelligt med alternativ helbredelse, men man når først ind til kernen i problemet, når man finder ægte indre ro, og så vil der heller ikke optræde helbredsproblemer. Der findes jo flere og flere sygdomme, og man bliver syg, hvis man ikke længere er sig selv, hvis man mister sin identitet og dermed sin livsenergi. Man bliver på en måde syg, fordi man ikke er sig selv.

(15:30) Vil du sige, at jo mere man er sig selv, desto mindre syg bliver man?

Ja. Jo mere man er sig selv, dvs. det åndelige væsen som man er inderst inde, jo mere man er vågen, aktiv, kreativ, og ønsker at få forskellige ting til at lykkes; jo mere man ønsker at udvikle sig, erkende sine muligheder, udveksle synspunkter med andre, give til andre – desto mere begynder man at stråle, ligesom en stjerne eller sol. Det giver kraft, og så bliver man ikke syg. Hvis man derimod bare lader sig drive, hvis man har et arbejde som man ikke bryder sig om, hvis man har nogle relationer til andre mennesker som man heller ikke bryder sig om, så stråler ens væsen mindre og mindre, det svækkes mere og mere og synker ned på et lavere bevidsthedsniveau, man bliver ét med ”den almene bevidsthed” eller ”den offentlige mening”. Ens energi svækkes – og så kommer sygdommen på et tidspunkt.

(16:40) Det er meget rigtigt, hvad du siger, at allerede inden en sygdom eller lidelse inkarnerer i det fysiske legeme, er den til stede på det energimæssige plan. Når vi så til gengæld gør nogle ting, som får vores livsenergi til at strømme frit, så kan vi få de negative kræfter væk. Der er på en måde et stort ansvar at tage for ens eget helbred.

Ja, det er meget vigtigt, for i vores samfund er der altid nogle, der vil styre os og bestemme over os. Det er en kæmpe fælde, fordi det, som får os til at stråle og være i fuld form, nødvendigvis hænger sammen med, at man tager ansvar for sig selv og træffer sine egne valg. Det får os til at føle os frie og stråle, det giver os energi til at udrette det, vi er kommet på Jorden for. Det er virkeligt meget vigtigt at prøve at forstå, hvem man selv er og udtrykke ens ægte væsen, at turde være sig selv. Når man tager et ansvar, føler man sig fri.

(18:08) Der er mange terapeuter nu om dage, der taler om at følge sin livsvej. Hvad mener du om det?

Jo, det er rigtigt. Man må opdage sin egen vej, opdage hvem man virkeligt er, hvorfor man er her på Jorden. Det er nogle grundlæggende eksistentielle spørgsmål. Derudfra kan man tage en ægte spirituel udvikling i retning af det væsen, man virkeligt er. Og hvis man er tilstrækkeligt oprigtig,

vil man finde en sti med nogle retningslinjer mod den, som man virkeligt er. Og når man lever i overensstemmelse med det, så begynder man at stråle og at opnå indre ligevægt, hvilket giver en vis sundhed. Man føler sig i form, man får lyst til at give og udveksle med andre, man føler kærlighed. Det er det ægte liv.

(19:06) Det er sjovt. Uden at vi ses, føler jeg din energi. Den gør virkelig godt. Det er meget behageligt at snakke med dig, Pierre. Jeg glemmer næsten, at jeg sidder ved mikrofonen og laver radio. – Så snart man begynder at diskutere naturen, så føler man sig allerede i indre balance, finder indre ro, føler denne side hos sig selv. Du har virkeligt denne side stærkt udviklet hos dig selv. Man mærker det ved din blide måde at tale på.

Tak. Det stammer nok fra meditationen. At gå ud i naturen er et godt middel til at trænge ind i sig selv og opdage nogle ting; man finder noget ude i naturen som er godt og smukt og som svarer til noget hos en selv. Det giver en lyst til at udforske tingene.

20:02 Ja, det er rigtigt. Og det at respektere naturen er også at respektere dens rytmer og dermed ens egne rytmer, og det må man tage sig tid til.

Ja, helt sikkert. Enig. – Ja, i vor tid er det vigtigt. Jeg har arbejdet meget med det, og jeg finder det væsentligt. Man skal opdage, hvem man virkeligt er. Derigennem finder man indre harmoni og ægte velvære. At finde sin egen rytme, det er meget vigtigt. Jeg kan se det hos folk: Når man udretter bestemte ting, så går det meget bedre, hvis man handler efter sin egen rytme, gør tingene på sin egen måde, respekterer sig selv som man er. Så begår man ikke fejl undervejs, og så går det hurtigt fremad, fordi man er koncentreret om det, man laver. Mens en anden, som ikke følger sin rytme, men bare vil handle hurtigt, begår en masse fejl, og derfor kun kommer langsomt fremad.

(21:45) Hvordan har dine læsere reageret på bogen? Har du fået tilbagemeldinger?

Ja, det har jeg skam. Der er læsere, der har forstået, at det ikke er så svært at nå til en vis indre harmoni og at overvinde den skyldfølelse overfor naturen, som folk ofte har. Man kan forbinde sig med naturen, og man behøver blot ændre nogle ting i sit liv, disponere sin tid anderledes, og det er muligt.

(22:40) Der er også nogle øvelser i bogen, som man selv kan gøre, og derfor er det en temmelig konkret bog.

Ja, netop. Naturen er jo netop konkret. Det er takket være den, at man har en krop, at man spiser, lever. Derfor er der konkrete øvelser i at genvinde forbindelsen og respektere naturen helt fra grunden af.

(23:14) Måske vi også kan nå at tale om årets højtider, som du nævner i bogen; kan du sige et par ord om det? Hvad er grunden til at vi skal fejre højtider?

Ja, det hænger egentlig sammen med det, jeg nævnte før, nemlig rytmerne. Det er jo indlysende, at naturen har en rytme, der følger året, og der er en visdom knyttet til dette, som vi kender fra de gamle kulturer. Det drejer sig om at leve med årets rytme på en måde, som er både konkret, spirituel og hellig. Forbindelsen med årstiderne, ceremonierne, hvor mennesket forbinder sig med naturen og samtidig den åndelige verden - det er noget man har glemt nu om dage; eller man ved det godt men

er for lidt opmærksom på det. Men hver højtid, som er gået i arv ned gennem tiderne lige til vores, hver fest har en bestemt meddelelse og mening, en særlig kraft, og hvis man kan forbinde sig med den, hele året igennem, så giver det os en slags rytme, som også hjælper os til at finde vores egen rytme og derfor er en naturlig måde at forbinde sig med det hellige i os selv, for vi stammer jo selv fra naturen. Det hjælper alt sammen, som jeg sagde, på at finde sin egen rytme og træffe de rigtige valg på de rigtige tidspunkter.

(25:02) Jeg ville sige til sidst at fejringen af højtider, det at respektere naturen ved at fejre dens årstider, det er jo en fantastisk måde at indrette sig efter naturen. Det bør man virkelig gøre. – På den anden side er det alligevel på en anden måde, folk normalt fejrer højtider?

Ja de fejrer kun højtiderne på en materiel måde. Det er naturligvis ikke det samme. Man bør fejre tingene på sin egen måde; så kan man lære nogle ting om sig selv og om naturen. Det er meget givende, og det kan give stort udbytte.

(25:46) Kære lytter! Med denne bog kan du altså forstå mere om naturen og din egen natur, om højtiderne; det er en meget grundig og udførlig bog, og i øvrigt med nogle smukke illustrationer. Måske kunne du også sige et par ord om tegningerne, Pierre?

Ja, gerne. Illustrationerne er lavet af Lucidaëlle, en af mine medarbejdere (hun og min kone er mine to medarbejdere), og hun har også tegnet omslaget. Hun er en ung kunstner, meget optaget af naturen, elsker at lave skitser ude i naturen. Derfor bad jeg hende om at lave tegningerne, fordi det giver læseren en nærmere og tættere kontakt med naturen.

*(26:43) Denne bog, som man kan finde på internettet under forlaget Terre de Lumière, det har hjemmesiden www.editions-terre-de-lumiere.com. Den hedder **Natura ou les secrets de la Nature** og er skrevet af **Pierre Lassalle**. Kan man også finde noget om, hvornår du holder foredrag, Pierre? Skal du holde et snart?*

Ikke lige med det samme, desværre. Men man kan finde dem annonceret på Terre de Lumières hjemmeside og desuden på min egen, som har adressen www.pierre-lassalle.org, hvor der står om mine forskellige aktiviteter. Der er artikler, og der står om mine bøger, etc.

*(27:36) Godt. Så vil jeg slutte interviewet ved at citere en passage fra omslaget, som jeg finder meget smuk: **Naturen har brug for os alle. Lad os arbejde sammen med naturen om at skabe en ny verden!** Det at forbinde sig med naturen og skabe en ny verden, det er virkelig et godt budskab!*

Ja, helt sikkert. Mange tak, Nathalie.

(27:54) Tusind tak, Pierre. Og tak til lytterne.

Transskription og dansk oversættelse: Peter Krabbe.